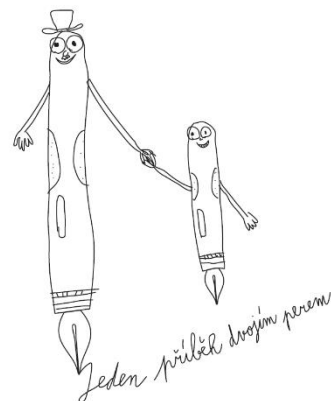

Jeden příběh dvojím perem 2024

SOUTĚŽNÍ TEXT PRO II. KATEGORII (8. – 9. třída ZŠ a vyšší ročníky gymnázií)

Hurtová, Markéta: Primholik. Olomouc (Arché Publishing) 2020, s. 508.

Ležela jsem v bílé rakvi a čekala na smrt. Jinak to nešlo. Dřív jsem sebevraždy odsuzovala, protože jsem nechápala, jak se někdo může připravit o možnost žít, o dýchání, o běhání, o výhry a všechny ty výzvy, které život nabízí. Jenže teď jsem byla tak zoufalá a ze všeho toho zoufání tak unavená, že už jsem neměla sílu hledat jiné řešení. Stejně žádné neexistovalo. Celý život bych se trápila, nejen kvůli nohám, které nejdou opravit, ale i kvůli křivdám, které nejdou napravit. Stejně bych neměla sílu stát se lepším člověkem. Už jsem to zkoušela, poté, co jsem naprosto nezaslouženě vyhrála MČR. Další polepšovací předsevzetí jsem si stanovila, když Laura utekla z domu. Ale bylo to k ničemu. Nevládla jsem to. A takhle bych se jen falešně usmívala na ostatní ze svého vozíčku, přeskakovala obrubníky, hrála si na hrdinku, ale každou chvíli o samotě, každý večer, každé Vánoce, nebo při každé myšlence na gymnastiku nebo Kristiána bych se zhroutila. Nezasloužím si odsuzování, protože nemám jinou možnost. Jinou naději. Ztratila jsem sílu, směr i smysl.